

Reductieprogramma gevaarlijke stoffen 2005

Bij besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 23 oktober 2005 werd het Reductieprogramma gevaarlijke stoffen 2005 goedgekeurd waarvan hieronder een uittreksel volgt :

Uittreksel uit het [Reductieprogramma gevaarlijke stoffen 2005](#).

Hoofdpijnen

Zonder afbreuk te doen aan de meer gedetailleerde conclusies per hoofdstuk, zijn de hoofdpijnen van het Reductieprogramma Gevaarlijke Stoffen 2005 de volgende :

— Het Reductieprogramma is een besluit van de minister van Leefmilieu overeenkomstig art. 2.3.6.1., § 3 van VLAREM II.

Het Reductieprogramma kadert de diverse elementen van het beleid gevaarlijke stoffen in het oppervlaktewater op Vlaams niveau. Het geeft aan welke (bestaande) principes en instrumenten dienen uitgebouwd of ingezet te worden en op welke manier dit hoort te gebeuren. Het Reductieprogramma vormt een verplichte invalshoek en handleiding voor alle hierbij betrokken diensten en administraties van de Vlaamse overheid.

— Het Reductieprogramma omvat een ruime basislijst van (ongeveer 170) stoffen of stofgroepen, teneinde aan zowel oude, recente als verwachte Europese richtlijnen formeel tegemoet te komen. Het is belangrijk hierbij voor ogen te houden dat opname van een stof in dit reductieprogramma niet noodzakelijk concrete reductiemaatregelen impliceert, maar in de eerste plaats een reglementair kader aangeeft.

Daarnaast worden concrete criteria geformuleerd om stoffen, die niet letterlijk genoemd worden in de lijst maar in praktijk wel relevant kunnen zijn in ditzelfde kader, te kunnen beoordelen als « gevaarlijke stof ». Deze criteria zijn gebaseerd op persistentie, bio-accumulatie en toxiciteit.

— Voor elk van de stoffen of stofgroepen op de basislijst is een duidelijke Vlaamse milieukwaliteitsnorm (dan wel evenwaardig systeem) noodzakelijk. Daartoe zal in 2006 een ontwerp van besluit tot aanpassing van de basis-milieukwaliteitsnormen voor het compartiment water voorgelegd te worden aan de Vlaamse Regering.

VMM is aangesteld als verantwoordelijke administratie voor de voorbereiding van het ontwerp en de opvolging ervan.

— VMM is eveneens verantwoordelijk voor de uitbouw en het beheer van het oppervlaktewatermeetnet inzake gevaarlijke stoffen. Het toestand- en trendmeetnet zal verder uitgebouwd en/of bijgestuurd worden teneinde te beschikken over :

— een meetpunt op een representatief eindpunt (of eindpunten) van elk van de 11 Vlaamse rivierbekkens;

— een meetpunt op de significante instromende grenspunten;

Op elk van deze meetpunten wordt zesjaarlijks een brede screening van gevaarlijke stoffen gedaan, en jaarlijkse opvolging van de gevaarlijke stoffen die blijken algemeen aanwezig te zijn.

Het operationeel meetnet zal verder uitgebouwd worden via de bekkenbeheerplannen, maar start van volgende uitgangspunten :

— beschikbaarheid van een meetpunt op een representatief (eind)punt van elk deelbekken met jaarlijkse metingen voor de gevaarlijke stoffen die blijken algemeen geloosd te worden of aanwezig te zijn;

— in functie van gekende puntbronnen worden hier bijkomende parameters aan toegevoegd op een aantal (van deze) meetpunten;

— in functie van de landbouwgebieden worden een aantal (van deze) meetpunten eveneens geselecteerd voor een structureel uitgebreidere bemonstering naar bestrijdingsmiddelen.

— In kader van de milieuvergunningverlening (lozing van bedrijfsafvalwater) is het belangrijk om zich te concentreren op het verder verduidelijken en stroomlijnen van het vergunningenproces. Deze actie verloopt via 3 sporen :

— Spoor 1 : aanpassing van VLAREM :

Diverse onderdelen van de sectorale voorwaarden in VLAREM II zijn momenteel toe aan een actualisatie :

— actuele BBT-aspecten die voor een volledige (sub)sector geldig zijn dienen via een aanpassing van VLAREM II doorgevoerd te worden. Hierbij moet ook aandacht gegeven worden aan oplossingen via middelvoorschriften of integrale voorwaarden voor disperse doch beperkte puntlozingen van gevaarlijke stoffen;

— onduidelijke, verwarrende of achterhaalde parameters, zoals « CCl₄-extraheerbare stoffen », « organohalogenen », etc. dienen vervangen te worden;

— vervangen van « nullozingen » en gelijkaardige emissiegrenswaarden door duidelijke middelvoorschriften;

Daarnaast dienen fundamentele aanpassingen van VLAREM onderzocht te worden in functie van :

— de voor- en nadelen van een algemeen geldend kader voor algemeen in afvalwater aanwezige gevaarlijke stoffen (bvb. fosfor, zink, koper, enz.);

— het mogelijk verlaten van de aparte indeling van « bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen » respectievelijk « zonder gevaarlijke stoffen », mits behoud van het principe « normering van concentraties boven de MKN ». Dit impliceert immers een verregaande vereenvoudiging van de regelgeving, maar vereist een grondige voorafgaandelijke evaluatie van de te gebruiken klassiegrenzen, het al dan niet behoud van klasse 3, de meetverplichtingen, enz.;

— mogelijke alternatieve en/of aanvullende controleprocedures;

— het gebruik van Totaal Effluent Beoordeling (TEB) als onderdeel in het zelfcontroleprogramma;

Als verantwoordelijke administratie voor deze evaluaties en de noodzakelijke voorstellen tot aanpassing en de opvolging daarvan wordt de afdeling Milieuvergunningen (AMV) van AMINAL aangewezen. AMV organiseert hiervoor overleg met de betrokken overheden en instanties.

Een eerste verslag van over evaluaties wordt uiterlijk in juni 2006 aan de minister bezorgd

— Spoor 2 : als algemeen kader voor de beoordeling van een concrete lozing van bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen geldt dat :

— Beste Beschikbare Technieken (BBT) vormen steeds het minimale kader waarbinnen vergunningsvoorwaarden moeten worden vastgesteld;

— voor alle gevaarlijke stoffen is daarenboven sanering aan de bron, progressieve vermindering en het halen van de MKN het uitgangspunt;

— Voor de meest gevaarlijke stoffen is daarenboven, gelet op toxiciteit, persistentie en bio-accumulatie, het voorkomen en/of beëindigen van verontreiniging het uitgangspunt;

— Voor fosfor geldt de omzendbrief met betrekking tot verwerking van bedrijfsafvalwater via de openbare zuiveringsinfrastructuur.

De bestaande « vuistregels » werden hierbij concreter uitgewerkt (zie hoofdstuk terzake).

— Spoor 3: VMM dient, op basis van de meetnetresultaten en de verdere uitbouw van AVOS, de vergunningsverlenende overheden (gemeenten, provincies, minister) en AMV jaarlijks te informeren welke milieuvergunningen prioritair toe zijn aan een 4-jaarlijks onderzoek.

Dit spoor ontslaat echter uiteraard de bevoegde overheden niet van de eigen verplichtingen terzake.